

september/oktober 2015

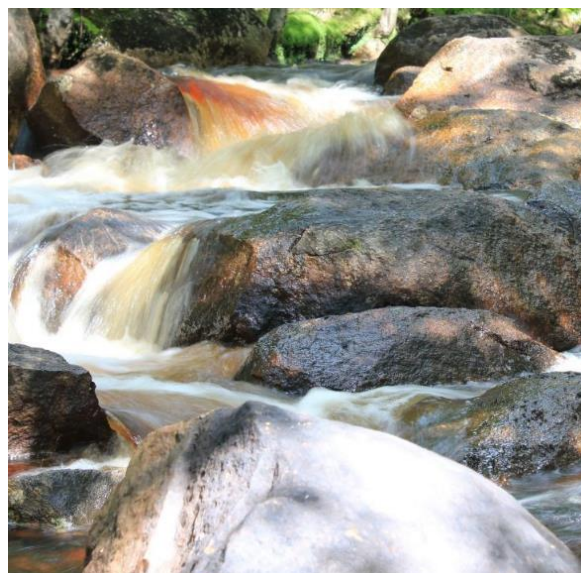
Thema kerk religie: Veranderen

Lezing: Marcus 9 30:39 (ds. Nieuwenhuis)

Symbool: rivier en steen schilderen en gladgeslepen steen meenemen

Lied: De Steen - Bram Vermeulen

(deze foto vormt de basis van mijn doek →)

Motivatie – beeldvorming op ‘veranderen’

Mijn ‘menswording’, mijn leven, is ergens

begonnen (Bron). Eerst was ik er niet, dus de wereld is met mijn komst verandert en straks ook weer, met mijn vertrek. Wat doe ik ondertussen mee? Dat is mijn verantwoording. Ik heb het cadeau gekregen. Pak ik het cadeau uit of blijf ik ‘ingepakt’?

Veranderen is bewegen, is stromen, is energie... Bloed stroomt en is het teken van leven, gesymboliseerd in het stromende water. Ik ben niet alleen, we zijn met velen (mensen – kiezels), we leven samen, geven vorm aan het leven (zijn de bedding in de rivier). We zijn elkaars dienaar en we zijn kind. Van God, ons innerlijk kind. Wordt en kijk als het kind is een uitdaging: (nieuwsgierig, verwondering).

Als jij dat wilt, geeft God mede vorm aan je leven, blijft hij bij je, is hij met je, stroomt hij je met zijn Geest.

Het leven staat nooit stil, je groeit (in lengte en in geest, wijsheid). Alles verandert. Altijd. Niets blijft hetzelfde. Blijven groeien, blijven stromen is ook altijd weer veranderen, je aanpassen, meebewegen, als een kiezel in het water. Een uitdaging.

In een dichtvorm, genaamd ‘elfje’ heb ik dit verwoord. Een elfje kent vijf regels: het begint met 1 woord, dan 2 woorden, dan 3 woorden, dan 4 woorden en dan weer 1 woord. Samen elf.

Gedicht

Schepping De schepper Bron van Leven Mijn begin en einde Basis	Rivier Water, bedding Zand en stenen Door bergen en dalen Stroom!	Bewegen Geen stilstand Groei, stroom, leef Bij voorspoed en tegenslag Samen
Mens Van God Het leven gekregen Geef zelf inhoud, vorm: Leef!	Veranderen Anderen eren Boodschap van God Wees dienaar en kind Menswording	Amen!

Tekst lied

Bram Vermeulen – De Steen

Ik heb een steen verlegd,
in een rivier op aarde.
Het water gaat er anders dan voorheen.
De stroom van een rivier, hou je niet tegen
het water vindt er altijd een weg omheen.
Misschien eens gevuld, door sneeuw en regen,
neemt de rivier m'n kiezel met zich mee.
Om hem, dan glad, en rond gesleten,
te laten rusten in de luwte van de zee.

Ik heb een steen verlegd,
in een rivier op aarde.
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten.
Ik leverde bewijs van mijn bestaan.
Omdat, door het verleggen van die ene steen,
de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.

Ik heb een steen verlegd,
in een rivier op aarde.
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten.
Ik leverde bewijs van mijn bestaan.
Omdat, door het verleggen van die ene steen,
de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.